

PODDYJAKON (4) *sb m*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w pod- oraz dyjakon); -ã- SkarŻyw (2), -a- WujNT (2).

*sg N poddyjåkon (1). ◊ [A poddyjakona.] ◊ pl N poddyjåkonowie (1). ◊ G poddyjakon(o)w (1).
◊ A poddyjakony (1).*

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Subdiakon, duchowny, który dostąpił pierwszego stopnia święceń wyższych, upoważniających do asystowania przy mszy św. i czytania lekcji (4) : Iáko pierwey pod imieniem Biskupow zámknął y kápłany ták tu pod imieniem Dyákonow rozumie y poddyákony. WujNT 725 marg; [Potym [Lodwik, syn króla sycylijskiego] iáchawłzy z oycem do Rzymu/ od Papieżá Bonifacyuáfá ómega/ poświęcony iełt ná poddyákoná. SkarŻyw 1585 750].

W połączeniach szeregowych (3): Na niektórych mieyfcách/ służą małżeństwu/ rodzą dzieci Kápłani/ Dyakonowie/ y Poddyakonowie. SkarŻyw 456, 456; WujNT 453.

*Cf **PODDYJAK, SUBDYJAKON***

KW, MM